

Mevrouw E. Schippers
Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
Postbus 20350
2500 EJ Den Haag

Datum: 23 mei 2014
Onderwerp: Kabinetsreactie op rapport Ombudsman

Geachte Minister Schippers,

In uw schrijven van 13 maart jl. geeft u uw reactie op de kanttekeningen die wij 28 januari jl. hebben geplaatst bij uw Kabinetsreactie naar aanleiding van het rapport van de Nationale Ombudsman over de medische zorg aan vreemdelingen.

Allereerst willen wij u danken voor uw uitgebreide reactie. Anderzijds willen wij, ook met het oog op het Algemeen Overleg 'Medische zorg voor vreemdelingen' dat gepland staat voor 28 mei a.s. , nog graag kort ingaan op uw reactie.

U geeft terecht aan dat de overheid en in het bijzonder het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport een verantwoordelijkheid heeft in het zorgdragen voor de borging van medische zorg. Om deze zorg ook aan ongedocumenteerde migranten te kunnen bieden, is de regeling van artikel 122a Zorgverzekeringswet (Zvw) gerealiseerd. Echter juist om het recht op medische zorg ook in de praktijk toegankelijk te maken en daarmee om het recht op medische zorg een effectief recht te laten zijn, reikt de verantwoordelijkheid van de overheid verder dan alleen het creëren van een wettelijk geregeld recht.

U onderkent dat het voor een deel van de ongedocumenteerde vreemdelingen nog steeds lastig is om de weg naar de medische zorg te vinden alsook om de juiste zorgverlener te benaderen. In uw brieft wijst u op de taken die het Zorginstituut Nederland uitvoert met betrekking tot het bieden van informatie rondom het recht op zorg en de toegang tot deze zorg. Uit uw reactie blijkt echter ook duidelijk dat u inziet dat er naast de activiteiten van het Zorginstituut, hoe waardevol deze ook zijn, nog een bemiddelende schakel nodig is om deze zorg daadwerkelijk toegankelijk te maken voor iedere ongedocumenteerde.

Een effectuering van het recht op zorg vraagt dus om een verdergaande coördinerende rol vanuit de verantwoordelijke instantie in deze dus het Ministerie. Het argument dat er onder de ongedocumenteerden een wantrouwen leeft ten aanzien van overheidsinstanties, is ons inzien onvoldoende aanleiding om de verantwoordelijkheid voor deze bemiddeling te verschuiven naar de hulporganisaties. Omdat de toegankelijkheid van de zorg in de praktijk onvoldoende blijkt te zijn, nemen de hulporganisaties momenteel noodgedwongen deze bemiddelende rol op zich. In Nederland bestaan in verschillende gemeenten echter geen steunorganisaties. Bovendien is de capaciteit van veel van deze (veelal vrijwilligers-) organisaties uiterst beperkt. Van belang is dat hulporganisaties niet als een vanzelfsprekendheid een formele rol krijgen toegeschoven in het bemiddelen tussen ongedocumenteerde personen en de reguliere zorg.

Uiteraard zijn wij graag bereid om gezamenlijk na te denken over het verbeteren van de toegankelijkheid van de reguliere gezondheidszorg voor ongedocumenteerde migranten en de continuïteit van zorg tussen de door de Ombudsman genoemde settings als 'asielzoekerscentra', 'straat' en 'vreemdelingendetentie'

Van deze brief zenden wij een afschrift naar de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie en beide Kamercommissies, alsook aan de fracties van de politieke partijen.

Hoogachtend namens het Breed Medisch Overleg,

Mw. Mr. Ariëtte Reijersen van Buuren

Contactadres BMO: Stichting LOS, Kanaalstraat 243, 3531 CJ Utrecht